

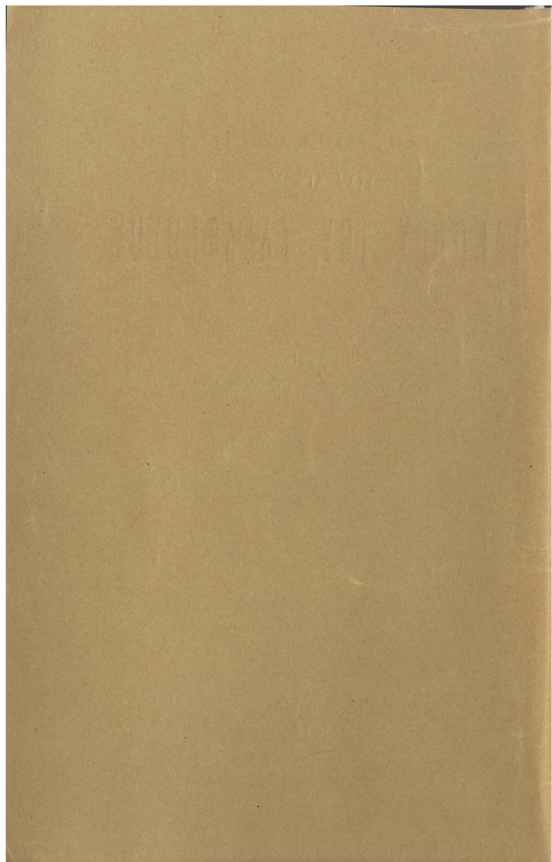
30

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ,
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1937

2

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ,
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1937

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΤΥΠΟΣ "ΦΟΙΝΙΚΟΣ", ΟΔΟΣ ΛΕΟΝΝΑΤΟΥ 4, ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ Δ' ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, εἶναι ἡ πρώτη Ἀποστολική Λειτουργία, ἐξ ἧς προήλθον αἱ Λειτουργίαι τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου. Ἐπειδὴ δ' ἐξακολούθει αὕτη νὰ τελεῖται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, μέχρι τῆς ἐπικρατήσεως τῆς τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου καὶ ἐνιαχοῦ πολὺ μετ' αὐτήν, ὡς ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Κύπρῳ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μέχρι τοῦ 6^{ου} αἰῶνος, ἀνεπτύσσετο δογματικῶς καὶ τελετουργικῶς καὶ μετεσχηματίζετο διὰ διαφόρων προσθηκῶν νέων εὐχῶν, χωρὶς ὅμως ν' ἀποβάλῃ τὰς πρώτας αὐτῆς ἀποστολικὰς δόσεις. Τοῦτο μαρτυρεῖ ἀντιβολὴ αὐτῆς πρὸς τὴν 23ην Κατῆχησιν τοῦ ἁγ. Κυρίλλου Ἱεροσολύμων ἀπαγγελλεῖσθαι ἐν τῷ 348 καὶ πρὸς τὰς ὁμιλίαις τοῦ ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου (†407). Ὁ Λατῖνος Πρεσβύτερος Ἱερώνυμος (†420) ζήσας ἐν Ἱεροσολύμοις ἐμνημόνευσε λειτουργικῆς τιнос φράσεως ὑπαρχούσης ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ ἁγ. Ἰακώβου: «Sacerdotium quotidie ora concelebrant ὁ μόνος ἀναμάρτητος, quod in lingua nostra dicitur qui solus es sine peccato». Τῆς Λειτουργίας τοῦ ἁγ. Ἰακώβου μνεῖα γίνεται ἐν τῷ 32ῳ κανόνι τῆς Πενθέτης Συνόδου (691). Κατὰ τὸν 6^{ον} αἰῶνα ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Μάρκος γ' (1180—1209) μεταβὰς εἰς Κων)πολιν ἐζήτησε νὰ τελέσῃ τὴν συνήθη αὐτῷ Λειτουργίαν τοῦ ἁγ. Ἰακώβου, ἀλλ' ἠμποδίσθη διότι εἶχεν ἤδη ἐπικρατήσει ἡ Λειτουργία τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου¹. Ἐκτοτε ἐκράτησε νὰ τελεῖται ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἀλλαχοῦ ἄπαξ τοῦ ἔτους, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου. Τὸ γεγονός ἐστὶ παρὰ τοῖς Μονοφυσίταις τῆς Συρίας διατηρεῖται ὡς θεμελιώδης Λειτουργία μαρτυρεῖ ὅτι πρὸ πολλοῦ αὕτη τελομένη παρελήφθη ὑπ' αὐτῶν καθ' ὃν χρόνον, μεσοῦντος τοῦ 6^{ου} αἰῶνος, ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους ὑπέμνησεν αὐτὴν παρ' ἡμῶν πρῶτος ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκπαιδευθεὶς Ζακύνθου Διονύσιος Λάτας (†1894) τελέσας αὐτὴν ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις ναφ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης, τῇ 1 Δεκεμβρίου 1886, ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῆς ἐνγλικιώσεως τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου, παρουσίας ἐν τῷ ναφ καὶ τῆς Βασιλέσσης Ὁλγας. Ἐξέδωκε δὲ αὐτὴν τύποις, ἐκ λίαν μεταγενεστέρων κειμένων,

1. Ἴδε τὰς ἡμετέρας πραγματείας: Περὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου. Ἐν Ἱεροσολύμοις 1901. Περὶ τῆς Ἀποστολικῆς Λειτουργίας τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, Ἐν Ἀθῆναις 1902.

εις τὰς ὑπαρχούσας ἐν αὐτοῖς προσθέσας, δυστυχῶς, καὶ ἰδίως προσθήκας, οὕτω δ' ἀλλοιώσας τὸ κείμενον τῆς ἀρχαιοπρεποῦς ταύτης Λειτουργίας. Σώζεται συριακὴ μετάφρασις τῆς Λειτουργίας τοῦ ἁγ. Ἰακώβου ἐν κώδικι τοῦ ἡ' αἰῶνος, ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Α. Rücker (1923), τὸ δὲ ἀρχαιότερον ἑλληνικὸν κείμενον αὐτῆς σώζεται ἐν κώδικι τῆς Βιβλιοθήκης Μεσσήνης τῆς Σικελίας τοῦ ι' αἰῶνος. Ὅμοια πρὸς αὐτὸ ἀντίγραφα σώζονται ἐν κώδικι 476 τῆς Βιβλιοθήκης Παρισίων, ἐν κώδικι 1039 τῆς Βιβλιοθήκης Σινᾶ, ὡς καὶ ἐν κώδικι τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Μονῆς Χιλιανδαρίου ἐν Ἀγίῳ Ὄρει. Ἐκ τοῦ ἀντιγράφου τούτου τὴν Λειτουργίαν ἐδημοσίευσεν ὁ Assemani καὶ ὁ Swainson. Ἄλλο κείμενον αὐτῆς Λειτουργίας σώζεται ἐν κώδικι τοῦ ια' αἰῶνος τῆς Βιβλιοθήκης τῆς ἐν Καλαβρίας πόλεως Rossano, ἐκδοθὲν ἐν Ρώμῃ τῇ 1560 ὑπὸ τοῦ Morel εἰτα τοῦ Daniel τοῦ Swainson, τοῦ Α. Petrowsky, καὶ τελευταίως τοῦ Brightman, ἐξ ὁμοίου ἀντιγράφου τῆς Βιβλιοθήκης Παρισίων ὑπ' ἀριθμ. 2509. Ὁ κώδιξ τοῦ Rossano προέρχεται ἐξ Ἀντιοχείας, ἐνῶ δὲ τῆς Μεσσήνης μάλλον ἐξ Ἱεροσολύμων. Σώζονται δὲ καὶ μεταγενέστεροι κώδικες εἰς διαφόρους Βιβλιοθήκας. Ὁ ὑπ' ἀριθμ. 321 Ἱεροσολυμιτικὸς κώδιξ ἀνάγεται εἰς τὸν ις' αἰῶνα.

Ἐπὶ τῇ δάσει τῶν δύο πρώτων κωδίκων Μεσσήνης καὶ Rossano, καταρτίσαντες τὸ ἀρχαιότερον κείμενον τῆς Λειτουργίας τοῦ ἁγ. Ἰακώβου ἐδημοσιεύσαμεν αὐτὸ τὸ πρῶτον ἐν Ἱεροσολύμοις τῇ 1912, ἐγκρίσει τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δαμιανοῦ. Ἐν ἔτει 1929 προσέθημεν εἰς β' ἔκδοσιν, ἐν Ἀθήναις, ἀναθεωρήσαντες ἐπιμελῶς τὸ κείμενον καὶ προσθέντες ἐκτὸς τῶν ἐντὸς [] ὀδηγιῶν, ὧν πολλαὶ ἐλήφθησαν ἐκ τῶν κωδίκων, χάριν τῶν τελούντων αὐτῇ, καὶ τὸ μέλος τῶν ἰδιαζόντων τῇ Λειτουργίᾳ ταύτῃ ἱερῶν ἁσμάτων. Ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενομένη τῇ 1931 τρίτη καὶ ἡ παρούσα τετάρτη ἔκδοσις κατὰ τινὰς μόνον μικρὰς διορθώσεις διαφέρει αὐτῆς τῆς πρώτης καὶ δευτέρας ἐκδόσεως. Ἐπομένως ἀντιπροσωπεύει αὕτη, κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰρημημένα, τὸ ἀρχαιότερον σωζόμενον κείμενον τῆς θείας καὶ ἱερᾶς ταύτης Λειτουργίας τοῦ ἁγ. Ἰακώβου, πρώτου Ἱεράρχου Ἱεροσολύμων. Ὁφείλονται δὲ αἱ ἐκδόσεις αὐταὶ εἰς τὴν γενικευομένην ἡδῆ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀλλαχρῶ τέλεισιν τῆς Λειτουργίας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγ. Ἰακώβου.

Ἀθήνησιν, Ὀκτώβριος 1937.

† λ. χ.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ

Ὁ Ἱερεύς.

[Μετὰ τὴν προσκομιδὴν τῶν ἁγίων δώρων ἐν τῇ Προθέσει, τελομένης ἀπλῶς καὶ ἄνευ τῆς εὐχῆς τῆς Προσκομιδῆς, ἣτις λέγεται βραδύτερον, ἰστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης, κεκλεισμένης ἔτι τῆς ὥραίας Πύλης, λέγει μυστικῶς ταύτην τὴν εὐχὴν].

Ἐν πλήθει ἁμαρτιῶν μεμολυσμένον μὴ με ἐξουδενώσῃ, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ἰδοὺ γὰρ προσῆλθον τῷ θείῳ τούτῳ καὶ ἐπουρανίῳ μυστηρίῳ σου οὐχ ὡς ἄξιος ὑπάρχων, ἀλλ' εἰς τὴν σὴν ἀφορῶν ἀγαθότητα ἀφήμι σοὶ τὴν φωνήν, ὁ Θεὸς Ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου καὶ οὐκ εἰμι ἄξιος ἀνοφθαλμῆσαι τῇ ἱερᾷ σου ταύτῃ καὶ πνευματικῇ τραπέζῃ, ἐφ' ἣ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ κατεστιγμένῳ πάσῃ κηλίδι, μυστικῶς πρόκειται εἰς θυσίαν. Διὸ ταύτην σοὶ τὴν ἰκεσίαν καὶ εὐχαριστίαν προσάγω τοῦ καταπεμφθῆναι μοι τὸ Πνεῦμά σου τὸ Παράκλητον ἐνισχύον καὶ καταρτίζον με πρὸς τὴν λειτουργίαν ταύτην καὶ τὴν παρὰ σοῦ μοι τῷ λαῷ ἐπαγγελθεῖσαν φωνὴν ἀκατακρίτως ταύτην ἀποφθέγγασθαι καταξίωσον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ σὺν τῷ παναγίῳ, ἀγαθῷ, ζωοποιῷ καὶ ὁμοουσίῳ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

[Εἶτα ἀνοιγομένων τῶν Βασιλικῶν Πυλῶν λέγει ἐκφώνως:]

Ὁ Ἱερεύς.

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, τῷ τριαδικῷ καὶ ἐνιαίῳ φωτὶ τῆς θεότητος, τῆς ἐν Τριάδι μοναδικῶς ὑπαρχούσης καὶ διαιρουμένης ἀδιαιρέτως. Τριάς γάρ, εἰς Θεὸς παντοκράτωρ, οὐ τὴν δόξαν οἱ οὐρανοὶ διηγούνται, ἣ δὲ γῆ τὴν αὐτοῦ δεσποτείαν, καὶ ἡ θάλασσα τὸ αὐτοῦ κράτος, καὶ πάσα αἰσθητὴ καὶ νοητὴ κτίσις τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα κηρύττει πάντοτε· οὐ αὐτῷ πρέπει πάσα δόξα, τιμὴ, κράτος μεγαλωσύνη τε καὶ μεγαλοπρέπεια νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ λαός, Ἀμήν.

Ἀμήν

Ὁ Ἱερεὺς. (ἐκφώνως)

Εὐεργέτα καὶ Βασιλεὺ τῶν αἰώνων καὶ τῆς κτίσεως ἀπάσης δημιουργέ, πρόσδεξιαι προσιοῦσάν σοι διὰ τοῦ Χριστοῦ σου τὴν Ἐκκλησίαν σου, ἐκάστῃ τῇ συμφέρον ἐκπλήρωσον ἀγαγε πάντας εἰς τελειότητα καὶ ἀξίους ἡμᾶς ἀπέργασαι τῆς χάριτος τοῦ ἁγιασμοῦ σου, ἐπισυνάγων ἡμᾶς ἐν τῇ ἀγίᾳ σου καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. ἦν περιεποιήσω τῇ τιμίῳ αἵματι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ καὶ δεδοξασμένος σὺν τῇ παναγίῃ καὶ ἀγαθῇ καὶ ζῶσπι τῇ σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος

[Πάντοτε ἐστραμμένος πρὸς τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ:]

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς. (ἐκφώνως)

Ὁ Θεός, ὁ πρόσδεξάμενος Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε καὶ Ἀβραὰμ τὴν θυσίαν, Ἀαρὼν καὶ Ζαχαρίου τὸ θυμίαμα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ χειρὸς ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸ θυμίαμα τοῦτο εἰς ὁσμὴν εὐωδίας καὶ ἄψουσιν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· οἷτις εὐλογημένοι ὑπάρχετε καὶ πρέπει σοι ἡ δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

[Εἶτα ὁ ἱερεὺς θυμῷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, μεθ' ὃ παραλαμβάνων ἐξ αὐτῆς τὰς Ἁγίας Γραφὰς καὶ δίδων αὐτὰς τῷ Διακόνῳ, προπορευομένου λαμπαδηφόρου, ἐξέρχεται τοῦ ἁγίου Βήματος καὶ ποιεῖται Εἰσοδον, ψάλλον μετὰ τοῦ Διακόνου τὸ Τροπάριον: **Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.** Οἱ εἰσοδεῖοντες, φθάσαντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἐνθα εὐχεται ἄμβων, ἀποιθῆσιν ἐπ' αὐτοῦ τὰς ἁγίας Γραφὰς καὶ χωροῦσι πρὸς τὸ ἅγιον Βῆμα, πρὸ δὲ τῆς ὥραιας Πύλης ἱστάμενος λέγει ἐκφώνως τὴν ἑξῆς εὐχὴν:]

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Θεός, ὁ παντοκράτωρ, ὁ μεγαλύνυμος Κύριος, ὁ δοὺς ἡμῖν εἰσοδον εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων, διὰ τῆς ἐπιδημίας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἰκετεύομεν καὶ παρακαλοῦμεν τὴν σὴν ἀγαθότητα ἐπειδὴ ἔμφοβοι καὶ ἔντρομοί ἐσμεν μέλλοντες παρεστάναι τῇ ἀγίῃ σου Θουισαστηρίῳ, ἐξαπόστειλον ἐφ' ἡμᾶς ὁ Θεός τὴν χάριν σου τὴν ἀγαθὴν καὶ ἁγίαν σὺν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ πνεύματα καὶ ἀλλοίωσον τὰ φρονήματα ἡμῶν πρὸς εὐσέβειαν ἵνα ἐν καθαρῷ συνειδῶτι προσφέρωμέν σοι δῶρα, δόματα, καρπώματα εἰς ἀθέτησιν τῶν ἡμετέρων πλημ-

μελημάτων και εἰς ἱλασμόν παντός τοῦ λαοῦ σου χάριτι καὶ οὐκ ἰσχυροῦς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ λαός, [χορὸς]: Ἀμήν.

+ Ἀμήν

[Μετά τοῦτο εἰσερχόμενος εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα λέγει ἐπικλινόμενος μυστικῶς τὴν εὐχὴν:]

Ὁ Ἱερεὺς.

Οἰκτιρόμον και ἐλεῆμον, μακροθύμη και πολυέλεε και ἀληθινὲ Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου και ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν σῶν ἱκετῶν και ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντός πειρασμοῦ, διαβολικοῦ τε και ἀνθρωπίνου, και μὴ ἀποστήσης ἀφ' ἡμῶν τὴν σὴν βοήθειαν, μηδὲ βαρυτέρας τῆς ἡμετέρας δυνάμεως παιδείας ἐπαγάγῃς ἡμῖν· ἡμεῖς γὰρ οὐκ ἱκανοὶ πρὸς τὸ νικᾶν τὰ ἀντιπίπτοντα, σὺ δὲ δυνατός εἶ, Κύριε, εἰς τὸ σῶζειν ἐκ πάντων τῶν ἐναντιωμάτων. Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐκ τῶν δυσχερῶν τοῦ κόσμου τούτου κατὰ τὴν χρηστότητά σου, ὅπως, εἰσελθόντες ἐν καθαρᾷ συνειδήσει πρὸς τὸ ἅγιόν σου Θεοῦσαστήριον, τὸν μακάριον και τρισάγιον ὕμνον σὺν ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν ἀκατακρίτως ἀναπέμπωμέν οἱ και τὴν εὐάρεστον σοι και θεῖαν ἐπιτελέσαντες λειτουργίαν καταξιωθῶμεν τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ἀμήν.

[Ἐν δὲ τῷ εἰσερχεσθαι τὸν ἱερέα εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα λέγει, ἐστραμμένος πρὸς τὸν λαόν:]

Ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Μεθ' ἐκάστην αἴτησιν τοῦ Διακόνου ψάλλει]

Ὁ λαός, Κύριε ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον

Ὁ Διάκονος.

+ Κύριε ἐλέησον

Ἵπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης και Θεοῦ φιλανθρωπίας και σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου και ἐνώσεως πασῶν τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ σωτηρίας και ἀντιλήψεως τοῦ ἀγιωτάτου Πατρὸς και Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), παντός τοῦ κλήρου και τοῦ φιλοχριστοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν και συγχωρήσεως τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν και τοῦ ρυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου και ἀνάγκης και ἐπαναστάσεως ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερἐνόξου ἐλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐνόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, τῶν θείων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, ἐνόξων Προφητῶν καὶ ἀβλοφόρων μαρτύρων καὶ πάντων τῶν ἁγίων καὶ δικαίων μνημονεύσωμεν, ὅπως εὐχαίς αὐτῶν καὶ πρεσβείαις οἱ πάντες ἐλεηθῶμεν.

Ὁ λαός, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι ἅγιος εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις κατοικεῖς καὶ ἐπαναπαύει καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ λαός, Ἅγιος ὁ Θεὸς [καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου]

[Ἐν τῷ ψάλλεσθαι τὸν Τρισάγιον ὕμνον, ἐξέρχεται μετὰ τοῦ Διακόνου ἐκ τῆς ὥρασις Πύλης τοῦ ἁγίου Βήματος πρὸς τὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ ἄμβωνα καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἱστάμενος λέγει μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Τρισαγίου ὕμνου:]

Ὁ Ἱερεύς, Εἰρήνη πᾶσιν.

Ὁ λαός, Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

[Ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν Ἀπόστολον, ἱστάμενος παρὰ τὸν ἄμβωνα, καὶ θυμᾶ μὲν ὁ Διάκονος, λέγει δὲ μυστικῶς:]

Ὁ Ἱερεύς.

Σοὶ τῷ πεπληρωμένῳ πάσης εὐδοκίας καὶ εὐφροσύνης, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔξ ὧν δέδωκας ἡμῖν, προσφερομέν σοι τὸ θυμίαμα τοῦτο ἀναληφθῆτω δὴ δεόμεθα ἐνώπιόν σου ἐκ πενιχρῶν ἡμῶν χειρῶν εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουρανόσιόν σου Θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐδοκίας, εἰς ἄφρασιν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν καὶ εἰς ἰλασμόν τοῦ λαοῦ σου. Χάριτι καὶ ὀκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

[Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀποστόλου]

Ὁ λαός, Ἀλληλουῖα (τρὶς).

Ὁ Διάκονος.

Εἴπωμεν πάντες, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ λαός, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος.

Κύριε παντοκράτορ, ἐπουράνιε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου ἐπάκουσον.

Ἵπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ ἐνώσεως πασῶν τῶν ἁγίων σου Ἐκκλησιῶν δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ σωτηρίας καὶ ἀντιλήψεως τοῦ ἁγιωτάτου Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ρυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, αἰχμαλωσίας, πικροῦ θανάτου, καὶ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν δεηθῶμεν

Καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστώτος λαοῦ καὶ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ πλοῦσιον καὶ μέγα ἔλεος ἱκετεύομέν σε, σπλαγχνίσθητι καὶ ἐλέησον.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρισμοῖς.

Ἵψωσον κέρας χριστιανῶν, τῆ δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, τῆ πρεσβείᾳ τῆς παναγίας εὐλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ Προδρόμου, καὶ τῶν Ἀποστόλων σου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου, ἱκετεύομέν σε, πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον.

Ὁ λαός, Κύριε ἐλέησον (τρὶς).

[Ἐν τῷ λέγειν τ' ἀνωτέρω τὸν Διάκονον, εἴχεται μυστικῶς:]

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόφρονε Κύριε, τὸ τῆς γνώσεως ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων σου κατανόησιν ἔνθεος ἡμῖν καὶ τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν καὶ φρονοῦντες καὶ πράττοντες.

[Καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ λαοῦ συμπλήρωσιν τοῦ «Κύριε ἐλέησον» λέγει ἐκφώνως:]

Ὁ Ἱερεὺς.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ εὐαγγελισμὸς καὶ φωτισμὸς, σωτὴρ καὶ φύλαξ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ Θεός, καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ πανάγιον γνθ καὶ αἶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Διάκονος. Πρόσχωμεν τῇ ἁγίᾳ ἀναγνώσει.

χε. νηθ.
Κύριε ἐλέησον
(τρὶς)

Ἀμήν
ου
Α α
η η

[Καὶ ἀναγινώσκει ἀμέσως ὁ Διάκονος τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς κηρύσσει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τοῦ ἐν μέσῳ τοῦ καυῶ ἄμβωνος, εἴτα δὲ χωρεῖ μετὰ τοῦ Διακόνου πρὸς τὸ ἅγιον Βῆμα καὶ εἰσερχόμενος εἰς αὐτὸ ἐπεύχεται μυστικῶς:]

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ ἐνηγήσας ἡμᾶς Θεὸς τὰ θεῖά σου λόγια καὶ σωτήρια, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς τὴν τῶν προαναγνωσθέντων κατάληψιν, ὡς μὴ μόνον ἀκροατὰς ὀφθῆναι τῶν πνευματικῶν ρημάτων, ἀλλὰ καὶ ποιητὰς πράξεων ἀγαθῶν, πίστιν μετερχομένους ἀνύπουλον, βίον ἄμεμπτον, πολιτείαν ἀνέγκλητον, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ καὶ δεδοξασμένος σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

[Ἐν δὲ τῷ εἰσελθεῖν τὸν Ἱερέα εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, ἱστάμενος πρὸ τῆς ὁραίας Πύλης λέγει, πάντοτε πρὸς τὸν λαὸν στρεφόμενος]

Ὁ Διάκονος.

Κυριε ἱκέτην ἡμῶν

- 1 Σχολάσωμεν ἐκτενῶς. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν
- 2 Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ Θεοῦ φιλανθρωπίας καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- 3 Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ ἐνώσεως πασῶν τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- 4 Ὑπὲρ σωτηρίας καὶ ἀντιλήψεως τοῦ ἀγιωτάτου Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (βεῖνος), παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- 5 Ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν καὶ συγχωρήσεως πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τοῦ ρυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, ἐπαναστάσεως ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- 1 Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον οἶ πάντες παρὰ τοῦ Κυρίου διελεῖν αἰτησώμεθα.
- 2 Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- 3 Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- 4 Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- 5 Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ υγείᾳ ἐκτελέσαι ἡμᾶς παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- 6 Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα καὶ ἀνεπαίσχυντα,

Κυριε
ἱκέτην

Προεἶπε
Κυριε

καὶ καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ καὶ φρικτοῦ θήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερενδόξου, εὐλογημένης δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ· τῶν θείων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, ἐνδόξων προφητῶν, ἀθλοφόρων καὶ μαρτύρων, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων καὶ δικαίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραβώμεθα.

Ὁ λαός, Σοὶ Κύριε.

Σοὶ Κύριε. †

Ὁ Ἱερεὺς (μυστικῶς)

Δέσποτα ζωοποιε καὶ ἀγαθῶν χορηγέ, ὁ δοὺς τοῖς ἀνθρώποις τὴν μακαρίαν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς· τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταξίωσον ἡμᾶς, ἀγαθέ, ἐν ἁγιασμῷ καὶ ταύτην σοὶ τὴν θείαν ἐπιτελέσαι λειτουργίαν, εἰς ἀπόλαυσιν τῆς μελλούσης μακαριότητος.

(ἐκφώνως :)

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι καὶ εἰς φῶς ἀληθείας δηγούμενοι, σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαρίστην ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ Χριστοῦ ψάλλωμεν.

Μὴ τις τῶν κατηχουμένων, μὴ τις τῶν ἀμυήτων, μὴ τις τῶν μὴ δυναμένων ἡμῖν συνδεθῆναι. Ἀλλήλους ἐπίγνωτε· τὰς θύρας· ὀρθοὶ πάντες.

Ὁ λαός, Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ κτλ.

[Ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ Διακόνου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψαλμωδίας τοῦ ἔθνου, σιωπῶντες μεταφέρουσι τὰ τίμια δῶρα εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Πρὸ δὲ τῆς ἐναποθέσεως αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ἁγίου βήματος ἱστάμενος μετὰ τοῦ Διακόνου καὶ κρατῶν τὸ ἅγιον Ποτήριον, διακοπτομένης τῆς ψαλμωδίας τοῦ ἔθνου εἰς τὸ «μετὰ πάσης Ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας», λέγει, ἐκφώνως τὴν εὐχὴν τῆς προθέσεως:]

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφὴν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐξαποστείλας Σωτήρα καὶ Λυτρωτὴν καὶ Εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς, αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, εἰς τὸ

υπερρυάνιόν σου Θυσιαστήριον μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος τῶν προσενηκάντων καὶ δι' οὓς προσήνεγκαν, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου μυστηρίων. Ὅτι ἡγιάσται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

[Συνεχιζομένης τῆς ψαλμωδίας, ἀπὸ τοῦ «τά πολυόμματα Χερουβιμ» εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ Διακόνου εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα καὶ ἐναποθέσας τὰ τίμια δῶρα ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, θυμῶν αὐτά, λέγων τὴν εὐχὴν μυστικῶς:]

Ὁ Ἱερεὺς.

Δέσποτα παντοκράτορ, βασιλεὺ τῆς δόξης, ὁ Θεὸς, ὁ εἰδὼς τὰ πάντα πρὶν γενέσεως αὐτῶν, αὐτὸς πάρεσο ἡμῖν ἐν τῇ ἁγίᾳ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπικαλουμένοι σε καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ αἰσχύνῃς παραπτωμάτων· κάθαρον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὰ φρονήματα ἀπὸ μισρῶν ἐπιθυμιῶν καὶ κοσμικῆς ἀπάτης καὶ πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας καὶ πρόσδεσαι ἐκ χειρὸς ἡμῶν τὸν ἁμαρτωλῶν τὸ θυμίαμα τοῦτο, ὡς προσεδέξω τὴν προσφορὰν Ἄβελ καὶ Νῶε καὶ Ἀαρῶν καὶ Σαμουὴλ καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου, εὐόμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος καὶ σώζων εἰς τὸ πάντοτε εὐαρεστεῖν καὶ προσκυνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν Πατέρα καὶ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ πανάγιον, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος, Ἐν σοφίᾳ Θεοῦ πρόσχωμεν.

Ὁ λαός, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεὸν Πατέρα κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεὺς (μυστικῶς)

Ὁ πάντων Θεὸς καὶ Δεσπότης αἰεὶνός ἡμᾶς ἀπέργασαι τῆς ὥρας ταύτης τοὺς ἀναξίους, φιλόανθρωπε· ἵνα καθαραιώμεντες ἀπὸ παντὸς δόλου καὶ πάσης ὑποκρίσεως ἐνωθῶμεν ἀλλήλοις, τῷ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης συνδέσμῳ, βεβαιούμενοι τῷ τῆς σῆς θεογονώσεως ἀγιασμῷ διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ εὐλόγητός εἰ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Διάκονος, Στῶμεν καλῶς. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς (ἐκφώνως)

Ὅτι: Θεὸς ἐλέους, ἀγάπης, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις

καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ πανάγιον, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ λαός, Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς, Εἰρήνη πάσι.

Ὁ λαός, Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος.

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ [καὶ μετὰ τὸ δοθῆναι τὸν ἀσπασμόν] τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς (κλίνων ἐπιλέγει μυστικῶς)

Ὁ μόνος Κύριος καὶ ἐλεήμων Θεός, τοῖς κλίνουσι τοὺς ἑαυτῶν αὐχένιας ἐνώπιον τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου καὶ ἐπιζητοῦσι τὰς παρὰ σοῦ πνευματικὰς δωρεὰς ἑξαπόστειλον τὴν χάριν σου τὴν ἀγαθὴν καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογία πνευματικῇ καὶ ἀναφαιρέτῳ, ὃ ἐν ὕψηλοις κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν. Ὅτι αἰνετὸν καὶ προσκυνητὸν καὶ ὑπερένδοξον ὑπάρχει τὸ πανάγιον ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος (Πρὸς τὸν Ἱερέα) Κύριε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Κύριος εὐλόγησαι καὶ συνδικονήσαι ἡμῖν καὶ ἀξίους ποιήσαι τῆς παραστάσεως τοῦ ἁγίου αὐτοῦ θυσιαστηρίου καὶ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

[Εἶτα σφραγίζει καθ' ἑαυτόν, ἱστάμενος ὁ Ἱερεὺς, τὰ δῶρα καὶ λέγων. Δόξα ἐν ὕψιστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ (γ'). Κύριε τὰ χεῖρά μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου (γ'). Πληρωθῆτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, Κύριε, ὅπως ἠμῆσω τὴν δόξαν σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου (γ'). Καὶ ἐν τῷ σφραγίζειν λέγει. *Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.* Καὶ κλίνας ἐνθεν καὶ ἐνθεν λέγει ἐκφώνως καὶ ἐμμελῶς : *Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν*

Ἦχος ᾠδῆς Μ ε γ α λ Ὑ ν α - τε τὸν Κὺ
 Ὁ - ρι - ον σὺν ἔ - μοί, ᾠδῆς καὶ ὁ

Πνεύμα
άγιον

ἐμοὶ καὶ ὑπόσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ὁ λαὸς ἀποκρί-
νεται ἐμμελῶς: Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ καὶ δύναμις ὑψίστου
ἐπισκιάσει σοί. Ἐἴτα λέγουσιν οἱ συλλειτουργοὶ ἢ μόνος ὁ διάκονος: Μνή-
σθητι ἡμῶν Κύριος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Μετὰ τοῦτο λέγει βραδέως:]

Ὁ Διάκονος.

Κνε. ἔλεῖπον ᾠδὴ ᾠδῆ

- 1 Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Σῶσον ἐλέησον, οἰκτιρήσον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάρτι.
- 2 Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ Θεοῦ φιλανθρωπίας καὶ σωτηρίας
τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- 3 Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ ἐνώσεως πασῶν
τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- 4 Ὑπὲρ τῆς ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς
ἀπὸ γῆς περάτων μέχρι τῶν περάτων αὐτῆς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- 5 Ὑπὲρ σωτηρίας καὶ ἀντιλήψεως τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν Πατρὸς
καὶ Ἀρχιεπισκόπου (δεῖνος), παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ φιλοχρί-
στου λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- 6 Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοσεπέτων ὀρθοδόξων βασιλέων,

ψώ σω μεν τό "Ο - νο μα Αύ - τοῦ - -

ἐ πί τό - - - - - αὐ - - - - - τό - - - - - ᾠδ

Καὶ ἡμῶν
ὁ γμος
χο. ἀρχ.

Πνεῦμα - μα - - - - - Α - γι -

ον ᾠδ ἐ πε λεύ σε - ται - - - - - ἐ - πί -

Σὲ ᾠδ καὶ Δύ να μις Ὑ - ψί - - - - - στοῦ ἐ πι σκι

ἄ - - - - - σει - - - - - Σοι - - - - - ᾠδ

παντός τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν καὶ τῆς οὐρανόθεν βοηθείας καὶ νίκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

2 Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πόλεως, τῆς βασιλευσύνης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει καὶ εὐλαβείᾳ Θεοῦ οἰκούντων ἐν αὐταῖς, εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

3 Ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, χηρῶν, καὶ ὀρφανῶν, ξένων καὶ ἐπιδοσμένων καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν, ὥστε τοῦ μνημονεύειν αὐτῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

9 Ὑπὲρ τῶν ἐν γῆρα καὶ ἀδυναμίᾳ ὄντων, νοσούντων, καμνόντων, τῶν ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐνοχλουμένων, καὶ τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ ταχείας ἰάσεως καὶ σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

10 Ὑπὲρ τῶν ἐν παρθενίᾳ καὶ ἀγνεΐᾳ καὶ ἀσκήσει καὶ ἐν σεμνῇ γάμῳ διαγόντων καὶ τῶν ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄποις τῆς γῆς ἀγωνιζομένων ὁσίων πατέρων τε καὶ ἀδελφῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

11 Ὑπὲρ πλεόντων, ἔδοιπορούντων, ξεκτευνόντων χριστιανῶν, καὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίαις καὶ ἐξορίαις καὶ ἐν φυλακαῖς καὶ ἐν πονηραῖς δουλείαις ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, εἰρηνικῆς ἐπανόδου ἐκάστου εἰς τὰ οἰκεία μετὰ χαρᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

12 Ὑπὲρ τῶν παρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ ὥρᾳ καὶ ἐν παντὶ καιρῷ πατέρων τε καὶ ἀδελφῶν, σπουδῆς, καμιάτου καὶ προθυμίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

13 Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῆς θλιβομένης καὶ καταπονουμένης ἐλέους καὶ βοηθείας Θεοῦ ἐπιδοσμένης, καὶ ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων, ὑγείας τῶν ἀσθενούντων, ἀναρρώσεως τῶν αἰχμαλώτων, ἀναπύσεως τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

14 Ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν καὶ συγχωρήσεως πλημμελημάτων ἡμῶν καὶ τοῦ ρυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, ἐπαναστάσεως ἔθνῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

15 Ἐκτενέστερον ὑπὲρ εὐχρασίας ἀέρων, ὄμβρων εἰρηνικῶν, δρόσων ἀγαθῶν καρπῶν εὐφορίας, τελείας εὐετηρίας καὶ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου τοῦ ἐνικατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

16 Ὑπὲρ τοῦ εἰσακουσθῆναι καὶ εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τὴν δέησιν ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ καταπεμφθῆναι ἡμῖν πλοῦσι τὰ ἐλεῆ καὶ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ.

17 Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερενδόξου, εὐλογημένης δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων

Κυριε
ἐλεησον
16

Ἰωάννου τοῦ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ, Στεφάνου τοῦ πρωτοδιακόνου καὶ πρωτομάρτυρος, Μωϋσέως, Ἄαρών, Ἠλίου, Ἑλισσαίου, Σαμουὴλ, Δαυὶδ, Δανιὴλ, τῶν προφητῶν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων καὶ δικαίων μνημονεύσωμεν, ὅπως εὐχαῖς καὶ προσβεβαίαις αὐτῶν οἱ πάντες ἐλεηθῶμεν.

Καὶ ὑπὲρ τῶν προκειμένων τιμίων καὶ ἐπουρανίων, ἀρρήτων, ἀχράντων, ἐνδόξων, φοβερῶν, φρικτῶν θεῶν δώρων καὶ σωτηρίας τοῦ παρестῶτος καὶ προσφέροντος αὐτὰ τιμίῳ πατρὶς ἡμῶν καὶ Ἀρχιερέως (ἢ Ἱερέως), Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύομεν.

Ὁ λαός, Κύριε ἐλέησον (τοῖς).

[Ἐν τῷ λέγειν τὸν Διάκονον τὴν ἀνωτέρω καθολικὴν ἐκτενῆ, κλίνον καθ' ἑαυτὸν λέγει τὰς ἐξῆς εὐχάς].

Ὁ Ἱερεύς.

Ὁ ἐπισκεψάμενος ἡμᾶς ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, Δέσποτα Κύριε, καὶ χαρισιάμενος παρησῖαν ἡμῖν τοῖς τιπεινοῖς καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου παραστήναι τῷ ἁγίῳ σου Θεομιστηρίῳ καὶ προσφέρειν σοι τὴν φοβερὰν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἁγνοημάτων, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἀχρεῖον δούλόν σου, καὶ ἐξάλειψόν μου τὰ παραπτώματα διὰ τὴν σὴν εὐσπλαγγνίαν καὶ καθάρισόν μου τὰ χεῖλη καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς τε καὶ πνεύματος καὶ ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ πάντα λογισμὸν αἰσχρὸν τε καὶ ἀσύνετον, καὶ ἰκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ παναγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν λειτουργίαν ταύτην καὶ πρόσδεξάι με διὰ τὴν σὴν ἀγαθότητα προσεγγίζοντα τῷ ἁγίῳ Θεομιστηρίῳ, καὶ εὐδόκησον, Κύριε, δεκτὰ γενέσθαι τὰ προσαγόμενά σοι δῶρα ταῦτα διὰ τῶν ἡμετέρων χειρῶν, συγκαταβαίνον ταῖς ἡμῶν ἀσθενείαις καὶ μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, μηδὲ βδελύξῃ τὴν ἐμὴν ἀναξιοτητα, ἀλλ' ἐλέησόν με, ὁ Θεός, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου παρένεγκε τὰ ἁνομήματά μου, ἵνα ἀκατακρίτως προσελθὼν κατενώπιον τῆς δόξης σου καταξιωθῶ τῆς σκέπης τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ τῆς ἐλλάμψεως τοῦ παναγίου σου Πνεύματος καὶ μὴ, ὡς δούλος ἁμαρτίας, ἀποδοκίμος γένωμαι, ἀλλ' ὡς δούλος σὸς εἶρω χάριν καὶ ἔλεος καὶ ἄφρων ἁμαρτιῶν, ἐν τῷ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. Naί, Δέσποτα παντοκράτορ, παντοδύναμη Κύριε, εἰσάκουσον τῆς δεησεώς μου· σὺ γὰρ εἶ ὁ τὰ πάντα ἐνεργῶν ἐν πᾶσι καὶ τὴν παρὰ σοῦ πάντες ἐπιζητοῦμεν ἐπὶ πᾶσι βοήθειάν τε καὶ ἀντίληψιν καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ τοῦ ζωοποιοῦ Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

+ Τεῖς

Ὁ Θεός, ὁ διὰ πολλὴν καὶ ἄφατον φιλανθρωπίαν ἔξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν εἰς τὸν κόσμον, ἵνα τὸ πεπλανημένον ἐπανάστρεψῃ πρόβατον, μὴ ἀποστραφῆς ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐγγχειροῦντάς σοι τὴν φοβερὰν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν· οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν πεποιδότες ἐσμέν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἔλεει σου τῷ ἀγαθῷ, δι' οὗ τὸ γένος ἡμῶν περιποιῆ. Καὶ νῦν ἱκετεύομεν καὶ παρακαλοῦμεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, ἵνα μὴ γένηται εἰς κατάκριμα τῷ λαῷ σου τὸ οἰκονομηθὲν ἡμῖν τοῦτο πρὸς σωτηρίαν μυστήριον, ἀλλ' εἰς ἐξάλειψιν ἁμαρτιῶν, εἰς ἀνανέωσιν ψυχῶν καὶ σωμάτων, εἰς εὐαρέστησιν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ὁδὸς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν οὐρανίαν μυστήριον ἀποκαλύψεις, σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν δικαιοσύνην ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ παναγίου σου Πνεύματος· εὐδόκησον, Δέσποτα, γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀχράντων σου μυστηρίων καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν σοὶ δῶρα τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τε ἑαυτῶν καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· καὶ δὸς ἡμῖν, Κύριε, μετὰ παντὸς φόβου καὶ συνειδήσεως καθαρὰς προσκομίσει σοὶ τὴν πνευματικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν, ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον σου καὶ νοερὸν Θυσιαστήριον, εἰς ὁσμήν ἐδωδίας ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ παναγίου Πνεύματος. Naί, ὁ Θεός, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἔτιδε τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις, Μωσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερωσύνας, Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικὰς, Λαβὶδ τὴν μετάνοιαν, Ζαχαρίου τὸ θυμίαμα· ὡς προσεδέξω ἐκ χειρὸς τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὗτω πρόσδεξαι καὶ ἐκ χειρὸς ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα ἐν χρηστότητί σου καὶ δὸς γενέσθαι τὴν προσφορὰν ἡμῶν εὐπρόσδεκτον, ἡγιασμένην ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, εἰς ἔξιλασμα τῶν ἡμετέρων πλημμελημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων καὶ εἰς ἀνάπανσιν τῶν προκοιμηθεισῶν ψυχῶν, ἵνα καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δοῦλοι σου καταξιωθέντες ἀδόλως λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, λάβωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων, καὶ εὐρωμεν χάριν καὶ ἔλεον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας καὶ ἀγαθῆς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἔδωκας ἡμῖν παρουσίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων, ἣν ἐνεκαίνισας ἡμῖν ὁδὸν πρόσ-

φατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ σου. Καταξιωθέντες οὖν εἰσελθεῖν εἰς τόπον σκηνώματος δόξης σου, ἕσω τε γενέσθαι τοῦ καταπετάσματος, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων κατοπεῦσαι, προσπίπτομεν τῇ ἀγαθότητί σου, Δέσποτα, ἔλεῃσαι ἡμᾶς· ἐπειδὴ ἔμφοβοι καὶ ἔντρομοὶ ἔσμεν μέλλοντες παρίστασθαι τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ καὶ προσφέρειν σοὶ τὴν φοβερὰν ταύτην καὶ ἀνάμακτον θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, ἐξαπόστειλον ἔφ' ἡμᾶς ὁ Θεὸς τὴν χάριν σου τὴν ἀγαθὴν καὶ ἁγίαν σου ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ πνεύματα, καὶ ἀλλοίωσον ἡμῶν τὰ φρονήματα πρὸς εὐσέβειαν, ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ συνειδίῳ προσφέρωμέν σοὶ ἔλεον, εἰρήνην, θυσίαν αἰνέσεως.

(ἐκφώνως·)

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν εὐλαβῶς· στῶμεν μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ κατανύξεως· πρόσχωμεν τῇ ἀγίᾳ ἀναφορᾷ ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ.

Ὁ λαός, Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεὺς (μυστικῶς)

Καὶ τὰ περικείμενα τῇ ἱερᾷ ταύτῃ τελετῇ συμβολικῶς ἀμφιάσματα τῶν αἰνιγμάτων ἀνακαλύψας, τηλαυγῶς ἡμῖν ἀνάδειξον, καὶ τὰς νοεράς ἡμῶν ὄψεις τοῦ ἀπεριλήπτου σου φωτὸς ἀποπλήρωσον, καὶ καθάρως τὴν πτωχείαν ἡμῶν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἄξιαν ἀπεργασθαι τῆς φοβερᾶς ταύτης καὶ φοικτικῆς παραστάσεως, ὅτι ὑπερεύπλαχνος καὶ ἐλεήμων Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

(ἐκφώνως·)

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἡ δωρεὰ τοῦ παναγίου Πνεύματος εἶη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ λαός, Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεὺς, Ἄνω σχῶμεν τὸν νοῦν καὶ τὰς καρδίας.

Ὁ λαός, Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Λειτουργία

‘Ο **‘Ιερεύς**, Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

‘Ο **λαός**, Ἄξιον καὶ δίκαιον.

‘Ο **‘Ιερεύς**, [ἐπικλινόμενος ἐπετεύχεται μυστικῶς].

Ὡς ἀληθῶς ἄξιόν ἐστι καὶ δίκαιον, πρόπον τε καὶ ὀφειλόμενον, σὲ αἰνεῖν, σὲ ὑμνεῖν, σὲ προσκυνεῖν, σὲ δοξολογεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, τῷ πάσης κτίσεως ὄρατῆς τε καὶ ἀοράτου δημιουργῷ, τῷ θησαυρῷ τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, τῇ πηγῇ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τῷ πάντων Θεῷ καὶ Δεσπότη· ὃν ὑμνοῦσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῶν, ἥλιός τε καὶ σελήνη καὶ πᾶς ὁ τῶν ἄστρον χορός, γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· Ἱεροσολῆμ ἡ ἐπουράνιος πανήγυρις ἐκλεκτῶν, ἐκκλησία πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς· πνεύματα δικαίων καὶ προφητῶν· ψυχαὶ μαρτύρων καὶ ἀποστόλων· ἄγγελοι, ἀρχάγγελοι, θρόνοι, κυριότητες, ἀρχαὶ τε καὶ ἐξουσίαι καὶ δυνάμεις φοβεραὶ, χειροβίμ τὰ πολυόμματα καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα σεραφίμ, ἃ ταῖς μὲν δυοὶ πτέρυξι κατακαλύπτει τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν, ταῖς δυοὶ τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυοῖν ἱστάμενα κέκραγεν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις.

(ἐκφώνως·)

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον τῆς μεγαλοπρεποῦς σου δόξης, λαμπρᾶ τῇ φωνῇ ᾄδοντα, βῶδοντα, δοξολογοῦντα, κερραγόντα καὶ λέγοντα.

‘Ο **λαός**, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

‘Ο **‘Ιερεύς**, (ἱστάμενος σφραγίζει τὰ δῶρα, λέγων καθ’ ἑαυτὸν)

Ἅγιος εἰ, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καὶ πάσης ἀγιοσύνης Κύριος καὶ δοτὴρ ἅγιος καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐποίησας· ἅγιον δὲ καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ πανάγιον, τὸ ἐρευνῶν τὰ πάντα καὶ τὰ βάθη σοῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς. Ἅγιος εἰ, παντοδύναμη, φοβερὴ, ἀγαθὴ, εὖσπλαγχνη, ὁ συμπαθῆς μάλιστα περὶ τὸ πλάσμα τὸ σόν. Ὁ ποιήσας ἀπὸ γῆς ἀνθρώπον κατ’ εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ χαρισάμενος αὐτῷ τὴν τοῦ παραδείσου ἀπόλαυσιν· παραβάντα δὲ τὴν ἐντολήν σου καὶ ἐκπεσόντα, τοῦτον οὐ παρείδες, οὐδὲ ἐγκατέλιπες, ἀγαθὴ, ἀλλ’ ἐπαίδευσας αὐτὸν ὡς εὖσπλαγχνος πατὴρ, ἐκάλεσας αὐτὸν διὰ νόμου, ἐπαιδαγωγήσας αὐτὸν διὰ τῶν Προφητῶν, ἕστερον δὲ αὐτὸν τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐξαπέστειλας

Ἅγιος Ἅγιος

εἰς τὸν κόσμον, ἵνα αὐτὸς ἐλθὼν τὴν σὴν ἀνανεώσῃ καὶ ἀνεγείρῃ εἰκόνα· ὅς κατελθὼν ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς ἁγίας ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου, συναναστραφεὶς τε τοῖς ἀνθρώποις, πάντα ἥκονόμῃσε πρὸς σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν. Μέλλων δὲ τὸν ἐκούσιον καὶ ζωοποιὸν διὰ σταυροῦ θάνατον ὁ ἀναμάρτητος ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καταδέχεσθαι, ἐν τῇ νυκτὶ ἧ παρεδίδοτο, μᾶλλον δ' ἑαυτὸν παρεδίδου, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

(Μετὰ τὰς λέξεις ταύτας, ὁ ἱερεὺς τῇ χειρὶ τὸν ἅγιον ἄρτον κατασχὼν καὶ σφραγίσας λέγει μυστικῶς).

Λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἁγίων καὶ ἀχράντων καὶ ἀθανάτων αὐτοῦ χειρῶν, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἀναδείξας σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἁγιασας, κλάσας, μετέδωκε τοῖς ἁγίοις καὶ μακαριοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις εἰπὼν :

(ἐκφώνως)

Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλωμην καὶ διαδιδόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ λαός, Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς.

(Ἀποθέσας τὸν ἅγιον ἄρτον καὶ τὸ ποτήριον ἀνὰ χεῖρας λαβὼν λέγει μυστικῶς :)

Ὁσαύτως μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λαβὼν ποτήριον καὶ κεράσας ἐξ οἴνου καὶ ὕδατος, ἀνεῖσας εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἀναδείξας σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ καὶ εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἁγιασας, πλήσας Πνεύματος ἁγίου, μετέδωκε τοῖς ἁγίοις καὶ μακαριοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις εἰπὼν :

(ἐκφώνως :)

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό μού ἐστι τὸ αἷμα, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον καὶ διαδιδόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Διάκονος : Πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν.

Ὁ λαός : Τὸν θάνατόν Σου, Κύριε, καταγγέλλομεν καὶ τὴν Ἀνάστασίν Σου ὁμολογοῦμεν.

Ἡχος π' χ' Τόν ὄν | θά να · τό - ον Σου ὁ

χε. ἄρτ

Ἀμήν

+ Ὁ χορὸς

Ὁ Ἰερεὺς, (καθ' ἑαυτὸν μυστικῶς:)

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἑμὴν ἀνάμνησιν ὅσκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τούτων καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνετε τὸν θάνατον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καταγγέλλετε καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ ὁμολογεῖτε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ.

[Εἶτα σφραγίζων καὶ κλίνων λέγει ἐευχόμενος:]

Μεμνημένοι οὖν καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ τῶν ζωοποιῶν αὐτοῦ παθημάτων, τοῦ σωτηρίου σταυροῦ, καὶ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ταφῆς, καὶ τῆς τριημέρου ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, καὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀνόδου, καὶ τῆς ἐν δεξιῶν σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καθέδρας, καὶ τῆς δευτέρας ἐνδόξου φοβερᾶς αὐτοῦ παρουσίας, ὅταν ἔλθῃ μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, ὅταν μέλλῃ ἐκάστω ἀποδιδόναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, Φεῖσαι ἡμῶν Κύριε ὁ Θεὸς (γ') μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν αὐτοῦ, προσφερόμενοι σοι, Δέσποτα, τὴν φοβερὰν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν, δεόμενοι, ἵνα μὴ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν μηδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταποδώσῃς ἡμῖν, ἀλλὰ κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν καὶ ἄφρατόν σου φιλανθρωπίαν ὑπερβᾶς καὶ ἐξαλείψῃς τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τῶν σῶν ἱκετῶν, χαρίσης ἡμῖν τὰ οὐράνια καὶ τὰ αἰώνιά σου δωρήματα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασας, ὁ Θεός, τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας ἀθητήσῃς τὸν λαόν σου, φιλόανθρωπε Κύριε,

(ἐκφώνως καὶ ἐμμελῶς :)

Ὁ γὰρ λαός σου καὶ ἡ Ἐκκλησία σου ἱκετεύουσί σε.

Κύ ρι - ε ἡ κα ταγ γέλ λο μεν π
 καὶ τὴν Ἄ νά - στα σί - - - - - λν
 Σου δο ξο λο γοῦ - - - - - μεν π
 Ἦχος ἡ Ὁ γὰρ λα - ὅ - - ὅς Σου ἡ καὶ

ἐκ τῶν
 ἱερῶν

+ 'Ο λαός, Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεός, ὁ Πατήρ ὁ παντοκρά-
τωρ [τρῖς].

'Ο Ἱερεὺς (ἀνιστάμενος λέγει καθ' ἑαυτόν):

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ ἔλεησον ἡμᾶς, ὁ Θεός ὁ
σωτὴρ ἡμῶν ἔλεησον ἡμᾶς, ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ ἕξα-
πόστειλον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα ἅγια δῶρα ταῦτα τὸ
Πνεῦμά σου τὸ πανάγιον, τὸ Κύριον καὶ ζωοποιόν, τὸ σύνθρονόν
σοι τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, τὸ συμβασιλευόν,
τὸ ὁμοούσιόν τε καὶ συναΐδιον, τὸ λαλήσαν ἐν νόμῳ καὶ προφήταις
καὶ τῇ καινῇ σου διαθήκῃ, τὸ καταβάν ἐν εἶδει περιστερᾶς ἐπὶ τὸν
Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ καὶ μείναν
ἐπ' αὐτόν, τὸ καταβάν ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους ἐν εἶδει
πυρίνων γλωσσῶν ἐν τῷ ὑπερφῶ τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου Σιών, ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς· αὐτὸ τὸ Πνεῦμά σου τὸ πανάγιον
κατάπεμψον, Δέσποτα, ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα ἅγια δῶρα
ταῦτα. ἵνα ἐπιφοιτήσαν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἀγαθῇ καὶ ἐνδόξῳ αὐτοῦ πα-
ρουσίᾳ ἁγίασῃ καὶ ποιήσῃ τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον σῶμα ἅγιον Χριστοῦ.

'Ο Διάκονος. Ἀμήν.

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
ἡ Ἐκ κλη σί - α σου - - - ἰ - - κε

| — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
τεύ - ου σί - - - Σε π
q

Ἦχος ἁγῆ
Κε χ Ε λέ η σον ἡ μᾶς Κύ ρι ε ὁ

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
Θε ὁς γ' ἡ ὁ Πατήρ ὁ Παν το κρά- τωρ x (βίς)
q

Τὸ τέλος
τοῦ γ' ἡ ὁ Πα τήρ ὁ Παν το κρῶ - - -

| — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
τω] - - ῶρ x
q

ο χορὸς
τρῖς
χρ. συνλ.

Ὁ Ἱερεὺς. Καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο αἷμα τίμιον Χριστοῦ.

Ὁ Διάκονος, Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς. (ιστάμενος καὶ σφραγίζων τὰ δῶρα λέγει καθ' ἑαυτόν).

Ἵνα γένηνται πᾶσι τοῖς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνουσιν εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ Διάκονος, Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς (καθ' ἑαυτόν):

Εἰς ἁγιασμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἁμήν· εἰς καρποφορίαν ἔργων ἀγαθῶν ἁμήν· εἰς στηριγμὸν τῆς ἁγίας σου καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἣν ἐθεμελίωσας ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἵνα πῦλαι ἄδου μὴ κατισχύσωσιν αὐτῆς· ρυθόμενος αὐτὴν ἀπὸ πάσης αἱρέσεως καὶ ἀπὸ σκανδάλου τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, διαφυλάττων μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος, Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς.

[Σφραγίζων ἐπέυχεται, τοῦ λαοῦ ὑποψάλλοντος πολλάκις: Μνήσθητι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν].

χε. ἀεγῶ
+
ὡς Ἰα
ὡς Δι

Ἦχος π χ 1 ^{Ἦσις} Μνήσθητι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν

Ὁ Θεὸς ὁ ὄς ὁ Θεὸς ὁ ὄς ἡ μῶν

2 Μνήσθητι Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ὄς ἡ μῶν

Ὁ Θεὸς ὁ ὄς ἡ μῶν

Τὰ ἀνωτέρω ἐπαναλαμβάνονται πολλάκις. Εἰς δὲ τὸ «Ἐξαιρέτως» λέγεται τὸ ἔξης:

Μνήσθητι Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ὄς ἡ μῶν

Ὁ Θεὸς ὁ ὄς ἡ μῶν

ὄντομσ

Προσφερόμέν σοι, Δέσποτα, και ὑπὲρ τῶν ἁγίων σου τόπων, οὓς ἐδόξασας τῇ θεοφανείᾳ τοῦ Χριστοῦ σου και τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ παναγίου σου Πνεύματος· προηγουμένως ὑπὲρ τῆς ἁγίας και ἐνδόξου Σιών, τῆς μητρὸς πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν· και ὑπὲρ τῆς κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἁγίας σου καθολικῆς και ἀποστολικῆς ἐκκλησίας· πλουσίας και νῦν τὰς δωρεὰς τοῦ παναγίου σου Πνεύματος ἐπιχορήγησον αὐτῇ, Δέσποτα· Μνήσθητι, Κύριε, και τῶν ἐν αὐτῇ ἁγίων πατέρων ἡμῶν και ἐπισκόπων, τῶν ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ὀρθοδόξως ὀρθοτομουμένων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν, τοῦ ἁγιωτάτου ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου (δεῖνος)· γῆρας αὐτῷ τίμιον χάρισαι, μακροχρόνιον αὐτὸν διαφύλαξον, ποιμαίνοντα τὸν λαὸν σου ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ και σεμνότητι. Μνήσθητι Κύριε, τοῦ ἐνθάδε τιμίου πρεσβυτερίου και τοῦ ἀπανταχοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, λοιπῆς πάσης ὑπηρεσίας, παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ τάγματος και τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος ἡμῶν και παντὸς τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν συμπαραισταμένων ἡμῖν ἱερέων, λειτουργῶν ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ ὥρᾳ ἐνώπιον τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου ἐπὶ προσεξέει τῆς ἁγίας και ἀναιμάκτου σου θυσίας, και δὸς αὐτοῖς και ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, εἰς δόξαν και ἔπαινον τοῦ παναγίου ὀνόματός σου. Μνήσθητι, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου και τῶν οἰκτιρῶν σου, και ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ και ἁμαρτωλοῦ και ἀναξίου δούλου σου, και ἐπίσκεψαί με ἐν ἐλέει και οἰκτιρμοῖς· και ῥῦσαι και ἀθώωσον ἐκ τῶν καταδικαζόντων με, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων, και μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, και ἐπειδὴ ἐπλεόνασεν ἐν ἐμοὶ ἡ ἁμαρτία, ὑπερπερισσεύσει σοι ἡ χάρις. Μνήσθητι, Κύριε, και τῶν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ κυκλούντων διακόνων· χάρισαι αὐτοῖς βίον ἄμεμπτον, ἄσπιλον αὐτῶν τὴν διακονίαν διαφύλαξον, και βαθμοὺς ἀγαθοῦς αὐτοῖς περιποιήσαι. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἁγίας σου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πόλεως και τῆς βασιλευούσης και πάσης πόλεως και χώρας και τῶν ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει και εὐλαβείᾳ κατοικούντων ἐν αὐταῖς, εἰρήνης και ἀσφαλείας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν εὐσεβεστάτων και φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων παντὸς τοῦ παλατίου και τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, και τῆς οὐρανόθεν βοηθείας και νίκης αὐτῶν. Ἐπιλαβοῦ ὄπλον και θυρεοῦ, και ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειαν αὐτῶν, ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ πολέμια και βάρβαρα ἔθνη· ρύθμισον αὐτῶν τὰ βουλευμάτα, ἵνα ἡρεμον και ἡσυχίον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ και σεμνότητι. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὀλοιοροούντων, ξενιτευόντων χριστιανῶν, τῶν ἐν δεσμοῖς και φυλακαῖς, τῶν ἐν αἰχμαλωσίαις και ἔξο-

ρίαις, ἐν μετάλλοις καὶ βασάνοις, καὶ πικραῖς δουλείαις ὄντων, πατέρων τε καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, εἰρηνικῆς ἐπανόδου ἐκάστου αὐτῶν εἰς τὰ οἰκεία. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν γῆρᾳ καὶ ἀδυναμίᾳ ὄντων, νοσοῦντων, καμνόντων, καὶ τῶν ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐνοχλουμένων, καὶ τῆς παρὰ σοῦ τοῦ Θεοῦ ταχείας ἰάσεως καὶ σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ψυχῆς χριστιανικῆς θλιβομένης καὶ καταπονουμένης, ἐλέους καὶ βοήθειας σοῦ τοῦ Θεοῦ ἐπιδεδομένης, καὶ ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν παρθενίᾳ καὶ εὐλαβείᾳ καὶ ἀσκήσει διαμενόντων, καὶ τῶν ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαϊς τῆς γῆς ἀγωνιζομένων ὁσίων πατέρων τε καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ τῶν κατὰ τόπον ὀρθοδόξων συνοδιῶν, καὶ τῆς ἐνθάδε ἐν Χριστῷ συνοδίας ἡμῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν κοπιῶντων καὶ διακονούντων ἡμῖν πατέρων τε καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Μνήσθητι, Κύριε, πάντων εἰς ἀγαθόν· πάντα ἐλέησον, Δέσποτα· πᾶσιν ἡμῖν διαλλάγηθι· εἰρήνευσον τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ σου· διασκέδασον τὰ σκάνδαλα, κατάργησον τοὺς πολέμους· παῦσον τὰ σχίσματα τῶν ἐκκλησιῶν· τὰς αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ἐν τάχει κατάλυσον· κατάβαλε τὸ φρούραγμα τῶν ἐθνῶν· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων τὴν σὴν εἰρήνην καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περὰ τῶν τῆς γῆς. Μνήσθητι, Κύριε, εὐκρασίας ἀέρων, ὄμβρων εἰρηνικῶν, δροσῶν ἀγαθῶν, καρπῶν εὐφορίας, τελείας εὐετηρίας, καὶ τοῦ στεφάνου τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐχαρίᾳ· ἀνοίγεις σὺ τὴν χειρὰ σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορησάντων καὶ καρποφορούντων ἐν ταῖς ἀγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων καὶ τῶν ἐντεταλαμένων ἡμῖν τοῦ μνημονεύειν αὐτῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς. Ἐτι μνησθῆναι καταξίωσον, Κύριε, καὶ τῶν τὰς προσφορὰς ταύτας προσενεγκάντων ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἐπὶ τὸ ἅγιόν σου Θυσιαστήριον, καὶ ὑπὲρ ὧν ἕκαστος προσήνεγκεν, ἢ κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ τῶν ἀρτίως σοι ἀναγνωσχομένων. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῶν ἡμετέρων γονέων, συγγενῶν, καὶ φίλων, (θεῖνος καὶ δεῖνος). Τούτων πάντων μνήσθητι, Κύριε, ὧν ἐμνήσθημεν καὶ ὧν οὐκ ἐμνήσθημεν, ὀρθοδόξων· ἀντίδος αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ οὐράνια, ἀντὶ τῶν φθαρτῶν τὰ ἀφθάρτα, ἀντὶ τῶν προσκαίρων τὰ αἰώνια, κατὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Χριστοῦ σου, ἐπειδὴ ζωῆς καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν ἔχεις. Ἐτι μνησθῆναι καταξίωσον, Δέσποτα, καὶ τῶν ἀπ' αἰωνός σοι εὐαρεστησάντων κατὰ γενεὰν καὶ γενεάν, ἁγίων πατέρων, πατέρων, πατριαρχῶν, προφητῶν, ἀποστόλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν,

Ὁ Ἱερεὺς. [ἐκφώνως:]

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ
εὐλογητός εἶ καὶ δεδοξασμένος σὺν τῇ παναγίῃ καὶ ἀγαθῇ καὶ ζωο-
ποιᾷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός, Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς, Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός, Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι καὶ διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμῶν, ἐπουρα-
νίων, ἀρρήτων, ἀχράντων, ἐνδόξων, φοβερῶν, φρικτῶν, θείων δώρων
Κυρίου τῇ Θεῷ ἡμῶν δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον
καὶ ὑπερουράνιον, νοερὸν καὶ πνευματικὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον, εἰς
ὁσμὴν εὐδοκίας, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δω-
ρεάν τοῦ παναγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Τὴν ἐνότητά τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ παναγίου αὐτοῦ
καὶ προσκυνητοῦ Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἐκυτοῦς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν παραθήμεθα.

Ὁ λαός, Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς [μυστικῶς:]

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν,
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μεγαλόνυμος Κύριος, ἡ μακαρία φύσις, ἡ ἀφθο-

χῶ ρησον ὁ Θεὸς ὁς τὰ παρὰ τὰ ματὰ ἡ
 μῶν τὰ ἐκούσι α τὰ Ἁκούσι
 ι - α τὰ ἐν γνῶσει καὶ τὰ
 ἐν ἀγνοίᾳ

νος ἀγαθότης, ὁ πάντων Θεὸς καὶ Δεσπότης, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ καὶ δοξαζόμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, ὃ παρεστήκασι χίλιαι χιλιάδες καὶ μύρια μυριάδες ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων στρατιαί, τὰ μὲν προσενεχθέντα σοὶ δῶρα, δόματα, καρπώματα, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας προσεδέξω, καὶ ἁγιάσαι καὶ τελειῶσαι κατηξίωσας, ἀγαθέ, τῇ χάριτι τοῦ Χριστοῦ σου καὶ τοῦ παναγίου σου Πνεύματος· ἁγιάσον, Δέσποτα καὶ τὰς ἡμετέρας ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ πνεύματα καὶ ψηλάφησον τὰς διανοίας, καὶ ἀνάκρινον τὰς συνειδήσεις· καὶ ἐκβαλε ἄφ' ἡμῶν πᾶσαν ἔννοιαν πονηράν, πάντα λογισμὸν ἀσελγῆ, πᾶσαν ἐπιθυμίαν καὶ ἐνθύμησιν αἰσχροῦν, πάντα λόγον ἀπρεπῆ, πάντα φθόνον καὶ τύφον καὶ ὑπόκρισιν, πᾶν ψεῦδος, πάντα δόλον πάντα πειρασμὸν βιωτικόν, πᾶσαν πλεονεξίαν, πᾶσαν κενοδοξίαν, πᾶσαν κακίαν, πάντα θυμὸν, πᾶσαν ὀργὴν, πᾶσαν μνησικακίαν, πᾶσαν βλασφημίαν, πᾶσαν φιλαργυρίαν καὶ ραθυμίαν, πᾶσαν κίνησιν σαρκὸς τε καὶ πνεύματος, ἀπηλλοτριωμένην τοῦ θελήματος τῆς ἁγιότητος σου.

[ἐκφώνως:]

Καὶ κταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, φιλόνηρωπε Κύριε, μετὰ παραρησίας ἀκατακρίτως, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ψυχῇ πεφωτισμένῃ, ἀνεπαίσχυντῳ προσώπῳ ἡγιασμένοις χεῖλεσι τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαί σε, τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἅγιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν.

Ἐπιπέτω ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς...

Ἐπιπέτω ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς...

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ εἰδὼς τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, ἀλλὰ ῥῶσαι ἡμᾶς, ἀπὸ τοῦ πονηροῦ καὶ ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ πάσης ἐπηρείας καὶ μεθοδεσίας αὐτοῦ διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, τὸ ἐπικληθὲν ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ταπεινώσιν.

[ἐκφώνως:]

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἐπιπέτω ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς...

Ἐπιπέτω ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς...

Ἐπιπέτω ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς...

Ἐπιπέτω ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς...

Σοὶ ἐκλίναμεν οἱ δοῦλοί σου, Κύριε, τοὺς ἑαυτῶν ἀνέγκας, ἐνώπιον τοῦ ἁγίου σου Θυσιαστηρίου, ἀπεκδεχόμενοι τὰ παρὰ σοῦ πλου-

σια ἐλέη' πλουσίαν καὶ νῦν τὴν χάριν σου καὶ τὴν εὐλογίαν σου ἐξαπόστειλον ἡμῖν, Δέσποτα, καὶ ἁγιάσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ πνεύματα, ἵνα ἄξιοι γενώμεθα κοινωνοὶ καὶ μέτοχοι γενέσθαι τῶν ἁγίων σου μυστηρίων εἰς ἄφρασιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

[Ἐκφώνως:]

Σὺ γὰρ προσκυνητὸς καὶ δεδοξασμένος ὑπάρχεις, ἔ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ πανάγιον, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

[Μετὰ τοῦτο στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ]

Καὶ ἔσται ἡ χάρις καὶ τὰ ἐλέη' τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου, ἀκτίστου καὶ ἀδιαιρέτου καὶ προσκυνητῆς Τριάδος μετὰ πάντων ὡμῶν.

Ὁ λαός. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Διάκονος. Μετὰ φόβου Θεοῦ πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς. [ὕψων τὸν ἄρτον λέγει καθ' ἑαυτὸν:]

Ἄγιε, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, Κύριε, ἁγιάσον ἡμᾶς τῷ λόγῳ τῆς σῆς χάριτος καὶ ἐπιφοιτήσῃ τοῦ παναγίου σου Πνεύματος σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα, Ἄγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιός εἰμι, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. [Καὶ τὴν ἐξῆς εὐχήν] Ἀκατάληπτε Θεέ, Λόγε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ Πνεύματι ὁμοούσιε, συναΐδιε, καὶ ἀχώριστε, πρόσδεξαι τὸν ἀκήρατον ὕμνον ἐν ταῖς ἁγίαις σου ἀναιμάκτοις θυσίαις σὺν τοῖς Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, βοῶντος καὶ λέγοντος.

[Ἐἶτα ἐκφωνεῖ:]

Τὰ ἄγια τοῖς ἁγίοις.

Ὁ λαός. Εἰς Ἄγιος, εἰς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, σὺν ἁγίῳ Πνεύματι, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος

ὑπὲρ σωτηρίας καὶ ἀντιλήψεως τοῦ ἁγιωτάτου ἡμῶν Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου (δεῖνος) καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς θλιβομένης καὶ καταπονουμένης, ἐλέους καὶ βοηθείας Θεοῦ ἐπιδομένης, καὶ ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων, ἰάσεως τῶν ἀσθενούντων, ἀναρρώσεως τῶν αἰχμαλώτων, ἀναπαύσεως τῶν προκεκοιμημένων πατέρων τε καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, πάντες ἐκτενῶς εἰπώμεν, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ λαός. Κύριε ἐλέησον.

[Τ' ἀνωτέρω τοῦ Διακόνου λέγοντος, ὁ ἱερεὺς κλῆ τὸν ἄρτον καὶ κρατεῖ τὴ δεξιὰ τὸ ἡμῶν καὶ τῆ ἀριστερῆ τὸ ἕτερον ἡμῶν, καὶ βάπτει τὸ τῆς

καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος

Κύριε ἐλέησον

δεξιῶς ἐν τῷ κρατήρι λέγων. *Ἐνωσις τοῦ παναγίου σώματος καὶ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.* Καὶ εὐθὺς ἄρχεται μελιζῆν, καὶ τίθῃν εἰς τὸν κρατήρα μίαν μερίδα ἀπλήν λέγων. Ἦνται κοί ἡγιασται, καὶ τετελείωται τὰ ἅγια δῶρα ταῦτα, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας, εἰτα δὲ εὐχέει ζέον ὕδωρ εἰς τὸ ποτήριον].

Ὁ Διάκονος. Ἐν εἰρήνῃ Χριστοῦ ψάλλωμεν.

Ὁ λαός. [Κοινωνικόν] Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα.

Ὁ Ἱερεύς. [ἐπεύχεται μυστικῶς πρὸ τοῦ μεταλαβεῖν]

Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οὐράνιος ἄρτος, ἡ τροφή τοῦ παντὸς κόσμου, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμι ἄξιος μεταλαβεῖν τῶν ἁγίων καὶ ἀχραντίνων σου μυστηρίων· ἀλλὰ διὰ τὴν σὴν ἀγαθότητα καὶ ἄφατον μακροθυμίαν ἄξιόν με ποιήσον καὶ ἀκατάκριτον καὶ ἀνεπαίσχυντον μετασχεῖν τοῦ παναγίου σώματος καὶ τοῦ τιμίου αἵματος εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

[Μετά τοῦτο κοινωνεῖ ὁ Ἱερεὺς τοῦ σώματος καὶ αἵματος καὶ μεταδίδωσι τῷ Διακόνῳ. Ὅτε δὲ ἐπαίρει ὁ Διάκονος τὸν δίσκον καὶ τὸ ποτήριον εἰς τὸ μεταδίδοναι τῷ λαῷ, λέγει.]

Ὁ Διάκονος. Κύριε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς (ἐκφώνως)

Δόξα τῷ Θεῷ τῷ ἀγιάσαντι καὶ ἀγιάζοντι πάντας ἡμᾶς.

Ὁ Διάκονος.

Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πάντα τὴν γῆν ἡ δόξα σου καὶ ἡ βασιλεία σου διαμένει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεύς (ἐκφώνως)

Εὐλογητὸν τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Μετὰ φόβου Θεοῦ προσέλθετε.

Ὁ λαός. [μετὰ τὸ μεταλαβεῖν ψάλλει] Πλήρωσον τὸ στόμα μου αἰνέσεως, Κύριε, καὶ χαρᾶς ἐμπλήσον τὰ χεῖλή μου, ὅπως ἀνυμνήσω τὴν δόξαν σου.—Εὐχαριστοῦμέν σοι Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἤξι-

Ἦχος χ Π | Ω — — | Ω ρ — — | Ω
 λ' α' χ λή ρω σον τὸ στό μα μου αἰ νέ σε

ωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τοῦ σώματος καὶ αἵματος σου εἰς ἄφρασιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον· ἀκατακρίτους ἡμᾶς διαφύλαξον, δεόμεθα, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόκωπος.

Ὁ Ἱερεὺς.

[Μετὰ τὸ μεταλαβεῖν πάντας λέγει καθ' ἑαυτὸν τὴν ἐξῆς εὐχὴν τοῦ θυμιάματος]:

Εὐφρανας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐν τῇ ἐνώσει σου καὶ σοὶ προσφέρομεν ὕμνον χαριστήριον, καρπὸν χειλέων, ὁμολογούντων τὴν χάριν σου σὺν τῷ θυμιάματι τούτῳ, ἀναβήτω δὲ πρὸ σέ, ὁ Θεός· καὶ μὴ ἀποστραφείῃ διὰ κενῆς, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν δι' αὐτοῦ εὐωδίαν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, τὸ μύρον τὸ ἄχραντον καὶ ἀναφαίρετον· πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεως καὶ τὰ χεῖλη ἀγαλλιάσεως καὶ τὴν καρδίαν χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητός εἰ σὺν τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν. Ὅπως γένηται ἡμῖν ἡ μετάληψις τῶν ἁγιασμάτων αὐτοῦ εἰς ἀπατροπήν παντός πονηροῦ πράγματος, εἰς ἐφόδιον ζωῆς· αἰωνίου εἰς κοινωνίαν καὶ δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, δεηθώμεν. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερενδόξου, εὐλογημένης, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων καὶ δικαίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ λαός, Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς.

(Τοῦ Διακόνου τ' ἀνωτέρω λέγοντος ἐπέχεται μυστικῶς)

Ὁ Θεός, ὁ διὰ πολλὴν καὶ ἄφατον εὐπλαγχνίαν συγκαταβάς τῇ ἀσθενείᾳ τῶν δούλων σου καὶ καταξίωσον ἡμᾶς μετασχεῖν ταύτης τῆς ἐπουρανίου τραπέζης μὴ κατακρίνης ἡμᾶς, Δέσποτα, τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων σου μυστηρίων, ἀλλὰ φύλαξον ἡμᾶς, ἀγαθέ, ἐν ἁγιασμῷ, ἵνα ἄξιοι γενόμενοι τοῦ παναγίου σου Πνεύματος εὐρωμεν μέρος καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν ἁγίων

ὡς Σου Κύριε ἁ και χα ρὰς ἔμ πλησον τὰ χεῖ

λη μου ἡ ὁ - πως ὑ μνή - σω τὴν δὸ ξαν Σου

Τὰ λοιπά : «Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν...» : χῆμα.

τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου, διὰ τῶν οἰκτιρῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

[ἐκφώνως:]

Ἵτι ἠλλόγηται καὶ ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ἅγιον ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

+ Ἀμήν
Σοὶ Κύριε
Ἵ Ἰαός, Ἀμήν.

Ἵ Ἰερεὺς, Εἰρήνη πάσι.

Ἵ Διάκονος, Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ἵ Ἰαός, Σοὶ, Κύριε.

Ἵ Ἰερεὺς. [καθ' ἑαυτόν:].

Ἵ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ἔπιθε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, ὅτι σοὶ τοὺς αὐχένας ἐκλίναμεν, καὶ ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν κραταιάν, τὴν πλήρη εὐλογιῶν, καὶ εὐλόγησον τὸν λαόν σου, καὶ διαφύλαξον τὴν κληρονομίαν σου, ἵνα αἰεὶ καὶ διὰ παντός δοξάζωμέν σε, τὸν μόνον ζῶντα καὶ ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν τὴν ἁγίαν καὶ ὁμοούσιον Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

[ἐκφώνως:]

Σοὶ γὰρ πρέπει καὶ ἐποφείλεται ἡ παρά πάντων ἡμῶν πᾶσα δοξολογία, τιμὴ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

+ Ἀμήν
Ἵ Ἰαός, Ἀμήν.

Ἵ Ἰερεὺς, Ἐν εἰρήνῃ Χριστοῦ πορευθῶμεν.

Ἵ Ἰερεὺς. [ἐκφώνως ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ ἄμβωνος ἱστάμενος].

Ἐκ δυνάμει εἰς δύναμιν πορευόμενοι, καὶ πᾶσαν τὴν ἐν τῷ ναῷ σου πληρώσαντες θεῖαν λειτουργίαν καὶ νῦν δεόμεθά σου, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τελείας φιλανθρωπίας ἀξίωσον ἡμᾶς ὀρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν, ριζώσον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου, πάντας ἐλέησον καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξίους ἀνάδειξον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ σοὶ πρέπει δόξα, τιμὴ, κράτος, ἅμα τῷ παναγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

[Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα]

Ἵ Διάκονος, [πρὸς τὸν λαόν, σοβαρῶς καὶ ἡρέμα:] Ἀπολύσεθε ἐν εἰρήνῃ.

Ἵ Ἰερεὺς. [καθ' ἑαυτόν:].

Ἐδλόγηται ὁ Θεός, ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων ἡμᾶς διὰ τῆς μεταλήψεως τῶν ἁγίων καὶ ἀχράντων αὐτοῦ μυστηρίων νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

- 1 Τρισάγιος ὕμνος Ἅγιος ὁ Θεός.
- 2 Ἀλληλούϊα (τρὶς.) Ἀπόστολος
- 3 Σιγησάτω
- 4 Πιστεύω εἰς ἓνα Θεὸν Πατέρα καὶ
ἀπορία περὶ τοῦ ἀγμπῆσως
- 5 οἱ ἱεροὶς ψάλλουν Ἦχος ρα
Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοὶ
καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ
το αὐτό. Ἦχος ρα
Ὁ λαὸς Πνεῦμα ἅγιον ἐπεχεύσεται
ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψί-
σου ἐπισιμάσῃ σοι.
- 6 λειτουργίῃ
- 7 Ὁ λαὸς τὸν θάνατον Σο Κυρίου κατὰ
ῥήλλον καὶ τὴν Ἀνάστασιν
ἐμοχοσῆεν.
- 8 οἱ κερύς ὁ γὰρ λαὸς σου ἢ ἡ ἐκκλησία
ἰντεῦσαι σε.
- 9 Ὁ λαὸς Ἐλέησον ἡμῶν. Κύριε ὁ Θεός,
ὁ Πατήρ ὁ Παντοκράτωρ (τρὶς)

10 Ὁ γὰρ ὁ Χορὴν χε. ἀφρ.
Μνήσθητι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν.)

Πολλίμως:

11 εἰς τὸ ἔλαφρέως αὐτό μου
Μνήσθητι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

12 Ὁ γὰρ ὁ Χορὴν
Ἄνευ, ἀφρ., συγχώρησον, ὁ Θεός,
τὰ παρεπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκδοῦρα,
τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ.

13 Πάτερ ἡμῶν.

14 Κοινωνιῶν
Γεύσθητε χεῖρον αὐτό μου

15 Πλήρωσον τὸ στόμα μου ἀνέσσω
Κύριε, καὶ χαρᾶς ἐμπλήρωσον τὴν
χείρην μου, ὅπως ἀνομνήσω τὴν
δόξαν σου.

Ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου

Ἐν τοῦ Ἱ. Βήματος τὸ παρὸν ἤχος ϛ γὰ ρε ἀρ.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοὶ καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. ϛ

$\text{C} \text{C} \text{I} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{E} \text{C} \text{E} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{I} \text{—} \text{—} \text{I} \text{C} \text{E} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{I} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{C} \text{C} \text{I}$

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοὶ καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

$\frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{I} \text{C} \text{E} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{I} \text{—} \text{—} \text{I} \text{C} \text{E} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{I} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{C} \text{C} \text{I}$

καὶ ἀγέσω ὁ χορὸς ϛ

$\frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{I} \text{C} \text{E} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{I} \text{—} \text{—} \text{I} \text{C} \text{E} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{I} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{C} \text{C} \text{I}$

αὐτὸ οὐ

Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπιστιάσει σοί.

$\text{I} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{I} \text{C} \text{E} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{I} \text{—} \text{—} \text{I} \text{C} \text{E} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{I} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{C} \text{C} \text{I}$

Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σοί.

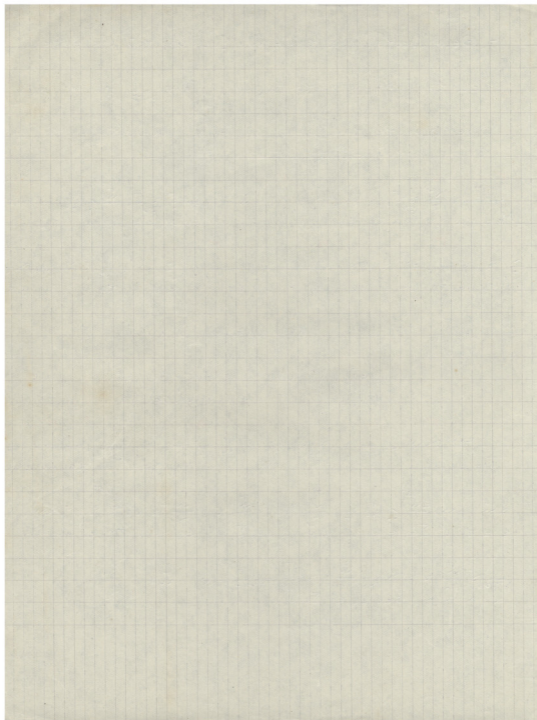
$\text{I} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{I} \text{C} \text{E} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{I} \text{—} \text{—} \text{I} \text{C} \text{E} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{I} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{C} \text{C} \text{I}$

καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπιστιάσει σοί.

$\text{I} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{I} \text{C} \text{E} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{I} \text{—} \text{—} \text{I} \text{C} \text{E} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{I} \frac{\text{P}}{\text{P}}$ $\text{C} \text{C} \text{I}$

αὐτὸ οὐ

Ἦχος π̄ α' πα ρ̄

Ὁ χορός: Τὸν θάνατόν σου, Κύριε, παταγχέλομεν
καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου ὁμολογοῦμεν.

π

Τὸν θάνατ' ἑσ' ὁμολογῶ
Κυριε παταγχέλο

μεν καὶ τὴν Ἀνάστασιν σου ὁμολογῶ

Ἦχος π̄ α' πα ρ̄
μεν

Ἐν τοῦ ἱεροῦ
Ἦχος α' πα ρ̄

Ὁ γὰρ χάος σου καὶ ἡ ἐκμύηση σου ἠνετύσθη σε.

π

Ὁ γὰρ χάος σου καὶ ἡ ἐκμύηση σου ἠνετύσθη σε.

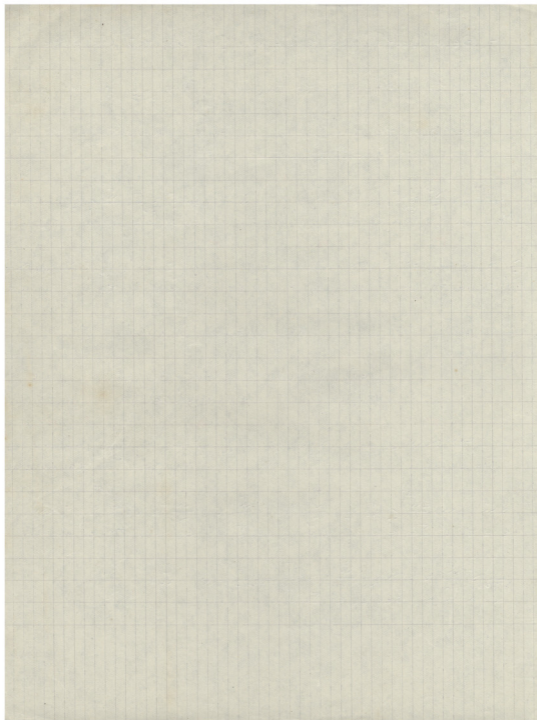
Ὁ χορός
Ἦχος π̄ α' κε ρ̄

κ

Ἐλεησον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Πατὴρ παντῶν

Ἦχος π̄ α' κε ρ̄
Ὁ χορός
Ὁ Πατὴρ παντῶν

Ἦχος π̄ α' κε ρ̄
Ὁ χορός
Ὁ Πατὴρ παντῶν

Ἦχος π̣ α̣ π̣ο̣ χρ. ἀρχαῖος

1^{ος} π̣

Μνησθητι Κυυριε ο Θεο ο ο ο ο ο Θεο ο ο ο ο ο η η μων

2^{ος} π̣

Μνησθητι Κυυριε ο Θεο ο ο ο ο ο ο Θεο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η μω ω ω ω ω

3^{ος} π̣

Μνησθητι Κυυριε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο Θεο ο ο ο ο η η η μων

4^{ος} κ̣ π̣

Μνησθητι Κυυριε ο ο ο ο ο ο ο Θεο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η μω ω ω ω ω

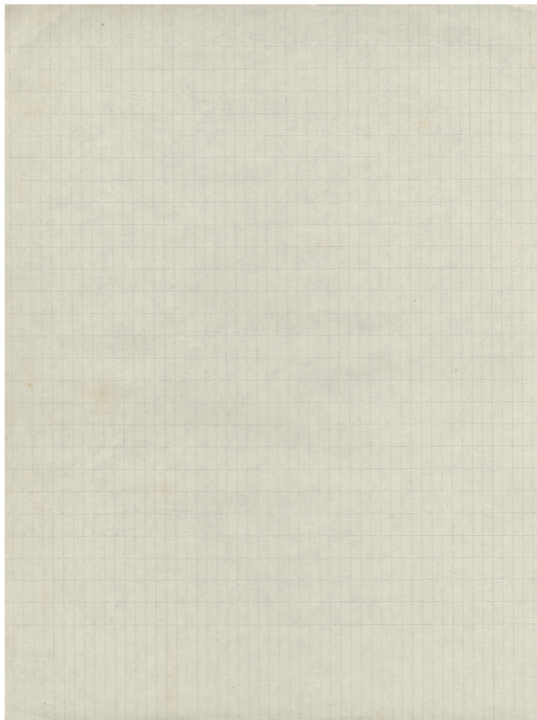
Εἰς τὸ "Ἐξαιρέτως" χρ. ἀντάκος

π̣

Μνησθητι Κυυριε ο Θεο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η η

μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Νέα Σμύρνη 1942

Ὁ λαός "Ανε, ἄδελ, συχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐουσία, τὰ αὐσία, τὰ ἐν γνώσει τὰ ἐν ἀγνοίᾳ.

Ἰηχος π̣ α̣' π̣ α̣' x̣

π
 $\frac{\pi}{\nu \epsilon \epsilon \iota \alpha \alpha \alpha \beta \epsilon \iota \sigma \chi \omega \omega \rho \eta \sigma \omicron \nu \theta \epsilon \omicron \varsigma \tau \alpha \pi \alpha \rho \alpha}$
 ν ε ε ι α α α β ε ι σ χ ω ω ρ η σ ο ν θ ε ο ς τ α π α ρ α
 $\frac{\pi}{\pi \tau \omega \mu \alpha \tau \alpha \gamma \mu \omega \nu \tau \alpha \epsilon \upsilon \chi \sigma \iota \alpha \tau \alpha \alpha \upsilon \tau \sigma \iota \iota \alpha}$
 π τ ω μ α τ α γ μ ω ν τ α ε υ χ σ ι α τ α α υ τ σ ι ι α
 $\frac{\pi}{\tau \alpha \epsilon \epsilon \nu \gamma \nu \omega \omega \sigma \epsilon \iota \upsilon \tau \alpha \epsilon \nu \alpha \gamma \nu \omicron \iota \sigma \iota \sigma \iota \sigma \iota \sigma \iota \alpha}$
 τ α ε ε ν γ ν ω ω σ ε ι υ τ α ε ν α γ ν ο ι σ ι σ ι σ ι σ ι α

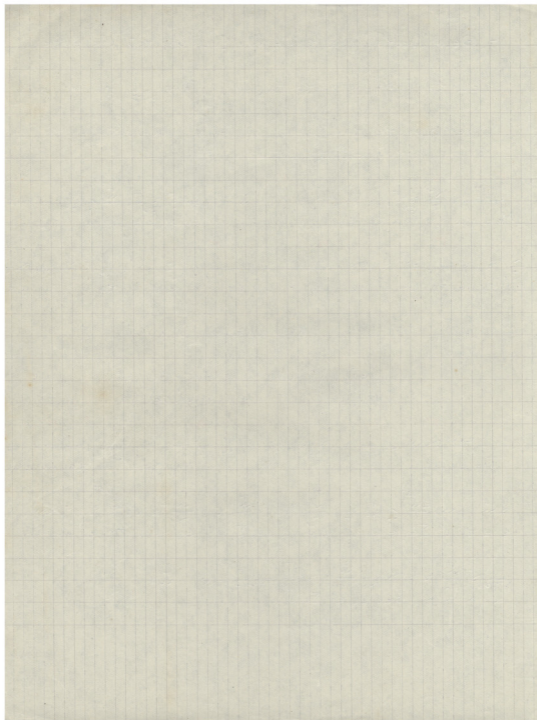
Μετά φόβου Θεοῦ προσέλθετε.

Ὁ λαός. Πλήρωσον τὸ ζῶμα μου αἰνεσῶς σου Κύριε, καὶ χαρᾶς ἐμπλήσον τὰ κείλη μου, ὅπως ἀνυμνήσω τὴν δόξαν σου.

Ἰηχος π̣ α̣' π̣ α̣' κ̣

$\frac{\pi}{\kappa \lambda \eta \rho \omega \sigma \omicron \nu \tau \omicron \zeta \omicron \mu \alpha \mu \omicron \alpha \iota \nu \epsilon \sigma \epsilon \omega \varsigma \sigma \upsilon \kappa \upsilon \rho \iota \epsilon}$
 κ λ η ρ ω σ ο ν τ ο ζ ο μ α μ ο α ι ν ε σ ε ω ς σ υ κ υ ρ ι ε
 $\frac{\pi}{\epsilon \epsilon \iota \chi \alpha \rho \alpha \varsigma \epsilon \mu \pi \lambda \eta \sigma \omicron \nu \tau \alpha \kappa \epsilon \iota \lambda \eta \mu \omicron \sigma \omicron \omicron \pi \omega \varsigma \upsilon \mu \nu \eta \tau \omicron \sigma \omega \tau \eta \nu}$
 ε ε ι χ α ρ α ς ε μ π λ η σ ο ν τ α κ ε ι λ η μ ο σ ο ο π ω ς υ μ ν η τ ο σ ω τ η ν
 $\frac{\pi}{\delta \omicron \xi \alpha \nu \sigma \tau \epsilon}$
 δ ο ξ α ν σ τ ε

Νέα Σμύρνη
1948

ΘΕΩΔΟΣΙΟΣ Σ. ΒΑΝΑΣ
ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΕΡΥΚΟΚΟΤΑΝΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΑΤΤΙΚΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ - ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ 18
ΑΠΟ. ΤΗΛΕΦ. 45.344

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Σ. ΒΑΝΑΣ
ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΕΡΥΚΟΚΟΤΑΝΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΑΤΤΙΚΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ - ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ 18
ΑΠΟ. ΤΗΛΕΦ. 45.344

Ἦχος π̄ ᾱ π̄ο χρ. ἀρχός

1^{ος} π̄
Μνησθητι Κυριε Θεοσους ηη μω

2^{ος} π̄
Μνησθητι Κυριε Θεοσους Θεε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η μω ω ω ω

3^{ος} π̄
Μνησθητι Κυριε Θεε

ο ο ο Θεε ο ο ο η η η μω ω

4^{ος} κ̄ π̄
Μνησθητι Κυριε Θεε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η μω ω ω ω

ΕΙΣ ΤΟ "ΕΞΑΙΡΕΤΩΣ" ΧΡΩΝ. ΣΥΝΤ.

π̄
Μνησθητι Κυριε Θεε ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η η η

μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Χρ. Σμύρνη
1848

ΘΕΩΔΟΣΙΟΣ Σ. ΒΑΝΑΣ
ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΕΡΥΚΟΚΟΤΑΝΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΑΤΤΙΚΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ - ΑΓ. ΣΩΦΙΑΝΟΣ 18
ΑΠΟ. ΤΗΛΕΦ. 45.344

ἔν τῷ ἐπαρτὶ 2ῷ

194

Ὁ λαός. Ἄνε, ἄδεις, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα
ἡμῶν, τὰ ἑουσία, τὰ ἀυστία, τὰ ἐν γνῶσει τὰ ἐν
ἀγνοία.

Ἦχος π̄ α': π̄α ᾠ

π
A νεει α α βει συχ κω υ ρη σον ο Θε ος τα πα ρα

πτω μα τα η μων τα ε υς ται α τα Α υς ται ι α

π
τα ε εν γνω ω σαι υ τα εν α γνοι αι αι αι αι α

Μετὰ φόβου Θεοῦ προσέλθετε.

Ὁ λαός. Πλήρωσον τὸ ζῆμα μου αἰνέσεώς σου Κύριε,
καὶ καρὰς ἐμπλήσον τὰ κείλη μου, ὅπως ἀνυ-
μνήσω τὴν δόξαν σου.

Ἦχος π̄ α': κ̄ ᾠ

π κ
Π λ η ρω σον το ζο μα μου αι νε σε ωι σε κυ ρι ε

και καρ αι εμπλη σον τα κειλη μου ο ο πως υ μνη σω την

δο ξαν σου

Νέα Σμύρνη
1948

ΘΕΩΔΟΣΙΟΣ Σ. ΒΑΝΑΣ
ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΕΡΥΚΟΚΟΤΑΝΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΑΤΤΙΚΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ - ΑΓ. ΣΥΝΑΓΩΓΕ 18
ΑΠΟ ΤΗΣ 4534

Ἐν Ἀργεῖ τῆ 194

Ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Γαβριέλου τοῦ ἀδελφοθεοῦ

ἐν τῷ 1. ἡμέρας τοῦ παρόντος ἔτους 2023 πρὸς κρ. ἀρ.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοὶ καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοὶ καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Καὶ ἀμέσως ὁ χορὸς ἡ πνεῦμα ἅγιον ἀπεχέσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισημάσει σοι.

Καὶ ἀμέσως ὁ χορὸς ἡ πνεῦμα ἅγιον ἀπεχέσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισημάσει σοι.

πνεῦμα ἅγιον ἀπεχέσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισημάσει σοι.

πνεῦμα ἅγιον ἀπεχέσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισημάσει σοι.

πνεῦμα ἅγιον ἀπεχέσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισημάσει σοι.

πνεῦμα ἅγιον ἀπεχέσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισημάσει σοι.

ΘΕΩΔΟΣΙΟΣ Σ. ΒΑΝΑΣ
ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΕΡΥΚΟΚΟΤΑΝΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΑΤΤΙΚΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ - ΑΓ. ΣΩΦΙΑΝΟΣ 18
ΑΠΟ. ΤΗΛΕΦ. 45.344

ἔν τῷ ἐπαρτὶ 2ῷ

194

Ἦχος π̄ α' Πα ρ

Ὁ χορός: Τὸν θάνατόν σου, Κύριε, ματαγγέλομεν
καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου ὁμολογοῦμεν.

Π
Τὸν θάνατόν σου ὁμολογοῦμεν
Κυ ρι ε μα τα γ γε λο

μεν καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου ὁμολογοῦμεν
Κυ ρι ε μα τα γ γε λο

Ἦχος α' Πα ρ
Ἐν τῷ ἱερῷ
γεν ἔγεν

Ὁ γὰρ λαός σου καὶ ἡ ἐκκλησία σου ἱερεύσασθε.

Ν Π
Ὁ γὰρ λαός σου ὁμολογοῦσθε τὴν ἐκκλησίαν σου

Ὁ χορός
Κ
Ἐλεῖσθε ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεός ὁ Πατήρ πάντων

Ἦχος π̄ α' Πα ρ
Ὁ χορός
ὁ Πατήρ πάντων

Ἦχος α' Πα ρ
Ἐν τῷ ἱερῷ
γεν ἔγεν

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Σ. ΒΑΝΑΣ
ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΕΡΥΚΟΚΟΤΑΝΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΑΤΤΙΚΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ - ΑΓ. ΣΥΝΑΓΩΓΕ 18
ΑΠΟ. ΤΗΛΕΦ. 45.344

ὅτι ἀπαρτίζῃ

194

Ἡχος π̄ γ̄ π̄ ᾱ χρ̄ ἀργός

1^{ov} π̄
 Μὲν σὴν εἰ Κυ οὐ ρί ε ε ο Θε ε ο ο σ ο Θε ο ο σ η η μω

2^{ov} π̄
 Μὲν σὴν εἰ Κυ οὐ ρί ε ε ο Θε ε ε ο σ ο Θε ε

3^{ov} π̄
 Μὲν η σὴν η εἰ Κυ οὐ ρί ε ε ε ε ο Θε ε

4^{ov} κ̄ π̄
 Μὲν σὴν εἰ Κυ οὐ ρί ε ο Θε ε

5^{ov} π̄
 Μὲν σὴν εἰ Κυ οὐ ρί ε ε ο Θε ε ο ο ο σ η η η η

Ἡχος εἰρημῆς
2948

Εἰς τὸ "ἐξαιρέτως" χεῖνος συντ.

ΘΕΩΔΟΣΙΟΣ Σ. ΒΑΝΑΣ
ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΕΡΥΚΟΚΟΤΑΝΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΑΤΤΙΚΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ - ΑΓ. ΣΥΝΑΓΩΓΕ 18
ΑΠΟ. ΤΗΛΕΦ. 45.344

ὅτι ἀπαρτίζῃ

194

Ὁ λαός. Ἄνες, ἄβες, συχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐουσία, τὰ αἰύσια, τὰ ἐν γνώσει τὰ ἐν ἀγνοία.

Ἦχος ἦ α΄: Πά

Π

Α νες α α βες συχώρησον ο Θεος τα παρα
 πτωματα ημων τα ευσια α τα Α υς σαι ι α
 τα εν γνωωσει υ τα εν α γνοιαι σαι σαι σαι α

Μετὰ βόθου Θεοῦ προσέλθετε.

Ὁ λαός. Πλήρωσον τὸ ζῆμα μου ἀνέσεώς σου Κύριε, καὶ χαρὰς ἐμπλήσον τὰ κείλη μου, ὅπως ἀνυμνήσω τὴν δόξαν σου.

Ἦχος ἦ α΄: Κ

Πλήρωσον το ζομμα σαι νε σε ως σε Κυριε

και χα ραι εμπλησον τα κειλη μου ο οπως υ μνη η σαι την
 δοξαν σε

Νέα Σμύρνη
1948

ΘΕΩΔΟΣΙΟΣ Σ. ΒΑΝΑΣ
ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΕΡΥΚΟΚΟΤΑΝΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΑΤΤΙΚΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ - ΑΓ. ΣΥΝΑΓΩΓ. 18
ΑΠΛ. ΤΗΛΕΦ. 45.344

ὅτι ἀπαρτῆς ἐστὶν 194

